

Salvatoriaanse Hulpactie

HET WEESHUIS VAN BUNIA

Miet Weyn, uit Hamme, is de verantwoordelijke van onze financiële kinderadoptie in het weeshuis van Bunia (RD Congo). Zij is een gepensioneerde verpleegster, die tijdens haar actieve loopbaan tien jaar (1985-1995) werkte in de streek van Bunia als verpleegster bij de Damiaanactie en Artsen Zonder Grenzen. In 2007 is ze voor een bezoek teruggegaan en toen is voor haar als het ware een nieuw leven begonnen!

Oorlogsswezen

Haar verhaal en een film. De oorlog had veel slachtoffers gemaakt. Met als gevolg tientallen weeskinderen. Het huis naast het huis waar zij tien jaar gewoond had, was omgebouwd tot een weeshuis met liefst 120 kindjes, zonder

ouders, zonder familie. Er is één Congolese zuster Immaculée, opvolgster van zuster Reinilde De Graaf (uit Hamont) die nu het weeshuis beheert en zich over de kinderen ontfermt. **(Zuster Reinilde is bij ons al jaren bekend als verantwoordelijke van onze financiële kinderenadoptie voor hun weeshuis. Zij is 90 jaar oud en bijna blind. Zij wordt goed verzorgd en zal haar Bunia wel niet meer willen verlaten. Zij is wél blij nog eens Vlaams te kunnen spreken!)** Miet zegt over haar bezoek: "Mijn hart kromp ineen toen ik het weeshuis bezocht. De middelen waarover de zuster beschikte waren totaal ontoereikend. Er is voedsel tekort om zoveel mondjes te voeden en er zijn handen tekort om de kindjes te verzorgen." Hier moest iets aan gedaan worden. Aan het thuisfront steunacties opzetten en ook personen aanspreken en vragen of zij een weeskind financieel willen adopteren.

Hetzelfde refrein: méér mensen, méér middelen!

En zo geschiedde. In mei 2008 was Miet er opnieuw, samen met haar neef Tom, orthopedagoog van opleiding. Omdat Tom (25) vooraf een bijkomende studie gevolgd had over combinatieteelt, ecologisch evenwicht enzovoort, kon hij raad geven die hier goed van pas komt. Ook zichzelf had energie te over, zegt ze, maar de dagen waren te kort om alles te kunnen verwezenlijken wat zij zou willen doen. Zuster Immaculée kan het sterk appreciëren. Zij zegt hierover: "Ik waardeer enorm en put kracht uit het feit dat mensen tot hier willen komen om ons werk te ondersteunen. Zij brengen ook nieuwe ideeën aan. In onze strijd om dagelijks proberen te overleven, verliezen we soms belangrijke

zaken uit het oog, zoals animatie en opvoeding. Op deze domeinen valt inderdaad nog veel te doen, maar we missen de tijd, de middelen en

de man(vrouw)kracht. Het weeshuis functioneert enkel op vrijwilligerswerk en met de hulp van de grootste weeskindjes (amper 4 tot 6 jaar), die ook na de schooltijd nog meewerken op het veld. Dit en het besef dat er over de grenzen heen mensen met ons meeleven en ons daadwerkelijk steunen, stimuleert ons om onze activiteiten telkens opnieuw te evalueren en te verbeteren."

Levensstandaard? Hoe heet dat zo mooi bij ons?

Een jaar later mag Miet Weyn enthousiast vaststellen dat vele zaken in gunstige zin veranderd zijn. Heel positief zijn de pogingen die ondernomen worden om de weeskinderen bij families van de lokale bevolking onder te brengen (integreren) en te decentraliseren door zes tot zeven kindjes samen met een alleenstaande mama in een huis onder te brengen om zo een familiale sfeer te creëren. Er is ook een zuster bijgekomen. Zr. Anne-Cécile is arts voor de regio en zij kan enkele uren per dag besteden aan de medische zorg van de kinderen. Zij krijgt ondersteuning van enkele lokale verplegers. De loonlast moeten de zusters erbij nemen. Beide zusters hebben nu samen met Miet een inventaris opgemaakt van de grootste noden en prioriteiten van het weeshuis. Want de huidige levensstandaard moet dringend aangepast worden. Voor ons vanzelfsprekend, maar in de Congolese mentaliteit ligt dat wel even anders. Hoe heet dat zo mooi bij ons? Een 'masterplan', een 'structurele aanpak'? Een 'langetermijnhulp'? Een startkapitaal moet er komen, want financiële ondersteuning vloeit nu maar letterlijk 'met mondjesmaat' binnen. Er is nog veel nodig, want nu slapen de kinderen nog met vier in één bed, eten met vier uit eenzelfde kom. Bovendien wenst men in de latere toekomst minder financieel afhankelijk

te zijn. Hoe heet dat zo mooi? Zeg maar 'duurzame zelfredzaamheid', zij noemen het 'autofinancement' en dat verstaan wij natuurlijk ook.

Licht in de duisternis

Met de hulp van een priester uit Spanje werd er bijgebouwd en aan de infrastructuur gewerkt. Met de hulp van twee meisjes(!) uit Italië werden drie melkkoeien aangekocht. Nu is men minder afhankelijk van het dure 'import-melkpoeder'. Koken kost geld. Je hebt zelfs geen elektriciteit. De melkflessen uitkoken vooraleer ze weer gevuld worden? Vanzelfsprekend, maar de keuken is te primitief, er wordt op hout gekookt. Het water wordt opgevangen in cisternen, vanwaar de leidingen lopen tot aan de kraan. Zoveel kinderen 's nachts verzorgen en maar over één enkele petroleumlamp beschikken. "Zo goed als onbegonnen werk!" Daarom werd door Miet vanuit België een project 'zonnepanelen' opgestart. In haar laatste kerstwens schrijft zij dankbaar: "Op deze kerstdagen brengen wij hier dus letterlijk en figuurlijk **jullie licht** in het weeshuis. Licht in de duisternis. Hoop in donkere tijden. Dank u wel!"

De redactie

Wij danken mevrouw Miet Weyn voor de informatie en het fotomateriaal.

AANBEVELING

Wij willen graag het weeshuis van Bunia een financieel duwtje in de rug geven. Wij rekenen op onze edelmoedige weldoeners. Als u zich aangesproken voelt door de noden van het weeshuis en de oproep van Miet Weyn, is uw hulp zeker welgekomen. U kunt dit doen door een overschrijving te doen op ons rekeningnummer met de vermelding: project nr. 10/023, Weeshuis Bunia, RD Congo. Heel hartelijk bedankt!

ANIMATIE EN SPONSORACTIVITEIT VOOR “HET GOEDE DOEL” IN KLEUTERKLASSEN

De kleuterschool “De Robbert” van Hamont-Achel contacteerde ons via Juf Josée Plas om animatie te organiseren in het kader van de Vastenperiode. Zij wisten dat wij dit doen via onze brief ‘Oktobermissiemaand’, waarin wij onze werking hadden voorgesteld. Op 2 maart waren wij te gast in de vier klasjes met telkens een twintigtal nieuwsgierige en aandachtige kleuters. De materialen hadden we vooraf al naar de school gebracht: grote foto’s, een Afrikaans aangeklede paspop, doeken, kleding, manden, kralen, muziekinstrumentjes, spelletjes, groenten en vruchten, dit alles uit verschillende landen van het Zuiden. We hebben informatie gegeven op maat van de kinderen (hoe de mensen daar wonen, werken en leven, hoe en wat zij koken en eten; hun muziek, dans, zang en spelen enzovoort). Daarna hebben we ‘Doe-opdrachten’ voorgesteld (met stamper eten klein malen, manden op hoofd dragen, musiceren, eten proeven enzovoort). De kinderen reageerden enthousiast. Deze activiteit haalde zelfs de plaatselijke pers en de *Internetgazet*. In de weken van de Vasten die volgden zouden zij zich thuis, bij familie en vrienden laten sponsoren (allerlei

klusjes doen als tegenprestatie!) om zo centjes te sparen voor de arme kinderen. Op 1 april mochten we er de afsluitingsviering van de Vasten bijwonen en ontvingen wij het overschrijvingsformulier met in grote cijfers het totaalbedrag: 1016,49 euro! Wij feliciteren en danken van harte de kleuters van de kleuterschool “De Robbert” (in het bijzonder directrice Heidi Cox en juf Josée) voor dit edelmoedige initiatief. Proficiat en dank!

Het team van de Salvatoriaanse Hulpactie

CONCRETE KREET

Project 10/014, Kenia, schoolbanken

Missionaris fr. Frans Janssen van de Congregatie Fraters van Tilburg leeft en werkt al jaren in Kenia. Hij leidt een beroepsschool die afdelingen hout, metaal, automechanica en ook snit en naad aanbiedt. Onderwijs is er nog niet vanzelfsprekend. Voor Frans Janssen is het dat wél: "Vorming en scholing vormen de basis van een betere toekomst voor deze jeugd. En zeker voor deze kinderen van wie de ouders al overleden zijn aan de gevolgen van aids." Over het engagement van de school mag hij best wel trots zijn. Leerkrachten geven bij voorbeeld gratis bijlessen om de jongeren voor te bereiden op een staatsexamen. Het probleem: het meubilair van de lokalen bestaat uit houten kratjes en enkele wankele stoelen. Hij vraagt ons 1627 euro voor de afdeling Hout. "Als we de materialen kunnen kopen, zullen we stoelen, banken en lessenaars zelf maken."

Dit kleinschalige project verdient onze aandacht want van de ene kant zal de houtafdeling kunnen voortgezet worden en van de andere kant zullen alle afdelingen over meubels kunnen beschikken. Graag een oproep aan donateurs om de 1627 euro voor de school bij elkaar te krijgen. Bij de overschrijving a.u.b. het projectnummer vermelden: 10/014, Kenia, schoolbanken. Hartelijk dank!

Mededeling

Sinds 01/10/2004 ben ik in dienst van de Stichting Salvatoriaanse Hulpactie. Gedurende deze periode heb ik als directrice in samenwerking met bestuur en personeel, maar ook met de missionarissen en ontwikkelingswerkers in de landen van het Zuiden, maar vooral door de hulp van onze weldoeners/donateurs vele projecten zien realiseren.

Door verschillen in visie over de toekomst van de Stichting Salvatoriaanse Hulpactie heb ik de keuze moeten maken om mijn dienstverband met ingang van 01/04/2010 te beëindigen.

Langs deze weg wil ik u bedanken voor de fijne medewerking en de sympathie voor onze organisatie. Mevr. Wiertz-Vorstermans

De **Stichting Salvatoriaanse Hulpactie** is partner geworden van **YOUBEDO**, een organisatie met een non-profit doelstelling. Bezoek daarom zeker eens de website www.youbedo.com

Er zijn mensen die graag een **persoonlijke tint** willen geven aan hun hulp en precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via **onze actie kinderadoptie**. Wij raden hen aan een **kind financieel te adopteren**. Met een bijdrage vanaf € 16,50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulp (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

Hebt u er ooit al aan gedacht dat het mogelijk is de Salvatoriaanse Hulpactie als mede-erfgenaam in uw testament op te nemen? Op die manier kunt u onze misdeelde medemensen en de missionarissen in de landen in het Zuiden prachtig steunen. Daartoe is het voldoende in uw testament bij voorbeeld de volgende zin in te lassen: "Aan de Stichting Salvatoriaanse Hulpactie, Grootsochoterweg 86, 6023 AT Budel, vermaak ik de som van € ...".

Als uw adres verandert en u graag ons tijdschrift wilt blijven ontvangen, gelieve ons dan uw nieuw adres mee te delen. Hartelijk dank bij voorbaat.

De Salvatoriaanse Hulpactie kan bevriende ontwikkelingshulporganisaties de toestemming geven eenmalig hun steunaanvraag aan u voor te leggen, tenzij u daartegen bezwaar aantekent.

Colofon

Redactie: P. Kris Monnissen
Lay-out: P. Paul Frederix
Foto's: Miet Weyn

Drukkerij: Tony Boonen, Hamont

Met kerkelijke goedkeuring

Verantwoordelijke uitgever:
Salvatoriaanse Hulpactie
p/a Grootsochoterweg 86
6023 AT Budel-Schoot
of
Postbus 22 08
6020 AE Budel

Stichtingsnummer: KvK 41089016
E-mail: info@salvatorhulp.org
Website: www.salvatorhulp.org
Tel. 0495 494940

Giro nr. 100481
Rabo : 10.95.80.311